

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Pierre Fabre Dermo-Cosmétique SAS

Strona pozwana: Président de l'Autorité de la Concurrence, Ministre de l'Économie, de l'Industrie et de l'Emploi

przy udziale: Prokuratora, Komisji Europejskiej

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Cour d'appel de Paris — Konkurencja — Ogólny i bezwzględny zakaz sprzedaży przez Internet produktów kosmetycznych i pielęgnacyjnych, nałożony przez dostawcę na autoryzowanych dystrybutorów w ramach sieci selektywnej dystrybucji — Obowiązek prowadzenia sprzedaży takich produktów w przestrzeni fizycznej i w obecności dyplomowanego farmaceuty — Kwalifikowane ograniczenie konkurencji ze względu na cel w rozumieniu art. 81 ust. 1 traktatu WE, które nie może zostać objęte wyłączeniami grupowymi przewidzianymi przez rozporządzenie Komisji nr 2790/1999 z dnia 22 grudnia 1999 r. w sprawie stosowania art. 81 ust. 3 traktatu do kategorii porozumień wertykalnych i praktyk uzgodnionych (Dz.U. L 336, s. 21) — Możliwość objęcia wyłączeniem indywidualnym na podstawie art. 81 ust. 3 traktatu WE

Sentencja

Artykuł 101 ust. 1 TFUE należy interpretować w ten sposób, że klauzula umowna w ramach systemu dystrybucji selektywnej, wymagająca, żeby sprzedaż artykułów kosmetycznych i pielęgnacyjnych odbywała się w przestrzeni fizycznej w obowiązkowej obecności dyplomowanego farmaceuty, której konsekwencją jest zakaz wykorzystania Internetu dla celów tej sprzedaży, stanowi ograniczenie ze względu na cel w rozumieniu tego przepisu, jeżeli w następstwie indywidualnego i konkretnego badania treści i celu tej klauzuli umownej oraz prawnego i gospodarczego kontekstu, w jaki jest ona wpisana, okaże się, że zważywszy na właściwości przedmiotowych produktów, taka klauzula nie jest obiektywnie uzasadniona.

Artykuł 4 lit. c) rozporządzenia Komisji (WE) nr 2790/1999 z dnia 22 grudnia 1999 r. w sprawie stosowania art. 81 ust. 3 traktatu do kategorii porozumień wertykalnych i praktyk uzgodnionych należy interpretować w ten sposób, że wyłączenie grupowe przewidziane w art. 2 tego rozporządzenia nie ma zastosowania do umowy dystrybucji selektywnej, która zawiera klauzulę de facto zakazującą Internetu jako środka sprzedaży produktów umownych. Natomiast taka umowa może korzystać indywidualnie z wyłączenia legalnego z art. 101 ust. 3 TFUE, jeżeli spełnione są przesłanki tego przepisu.

(¹) Dz.U. C 24 z 30.1.2010.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 13 października 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-454/09) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Pomoc państwa — Pomoc przyznana spółce New Interline SpA — Odzyskanie pomocy)

(2011/C 355/05)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: E. Righini, B. Stromsky i D. Grespan, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoch (przedstawiciele: G. Palmieri, pełnomocnik, P. Gentili i B. Tidore, avvocati dello Stato)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Brak przyjęcia w wyznaczonym terminie środków koniecznych do zastosowania się do art. 2, 3 i 4 decyzji Komisji 2008/697/WE z dnia 16 kwietnia 2008 r. w sprawie pomocy państwa C 13/07 (ex NN 15/06 i N 734/06) udzielonej przez Włochy spółce New Interline [zgłoszonej pod numerem C(2008) 1321]

Sentencja

- 1) Nie przyjmując w wyznaczonych terminach wszelkich środków koniecznych w celu zapewnienia wykonania decyzji Komisji 2008/697/WE z dnia 16 kwietnia 2008 r. w sprawie pomocy państwa C 13/07 (ex NN 15/06 i N 734/06) udzielonej przez Włochy spółce New Interline, Republika Włoch uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 249 akapit czwarty WE oraz art. 2 i 3 tej decyzji.
- 2) Republika Włoch pokrywa koszty postępowania.

(¹) Dz.U. C 24 z 30.01.2010.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 13 października 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Mercantil n° 1 de Pontevedra — Hiszpania) — Aurora Sousa Rodríguez, Yago López Sousa, Rodrigo Puga Lueiro, Luis Rodríguez González, María del Mar Pato Barreiro, Manuel López Alonso, Yaiza Pato Rodríguez przeciwko Air France

(Sprawa C-83/10) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Transport lotniczy — Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 — Artykuł 2 lit. l) — Odszkodowanie na rzecz pasażerów w przypadku odwołania lotu — Pojęcie odwołania (lotu) — Artykuł 12 — Pojęcie dalszego odszkodowania — Odszkodowanie na mocy prawa krajowego)

(2011/C 355/06)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Juzgado de lo Mercantil n° 1 de Pontevedra